

FSO POLSKI FIAT 125p (1967-1991)

Opis rodziny:

Zakup pierwszej powojennej licencji na samochód osobowy był znaczącym wydarzeniem dla polskiej motoryzacji. Kontrakt z firmą FIAT został podpisany 22 grudnia 1965 roku. Samochód Polski Fiat 125p był opracowany specjalnie dla Polski. Połączone w nim zostało stosunkowo nowoczesne nadwozie modelu 125 (który miał wejść do produkcji w 1967 roku) z nieco starszymi zespołami napędowymi i podwoziowymi pochodzącymi z wcześniejszego modelu Fiat 1300/1500.

Po niemal dwóch latach przygotowań, a dokładnie 28 listopada 1967 roku, rozpoczęto montaż tych samochodów w warszawskiej Fabryce Samochodów Osobowych.

Trzybryłowe nadwozie samonośne miało układ czterodrzwiowy, a jego długość wynosiła nieco ponad 4,2 m. Początkowo produkowano wersje z benzynowym silnikiem o pojemności skokowej 1300 cm³. Napęd na koła tylne przenoszony był poprzez czterobiegową, zsynchronizowaną skrzynię przekładniową. Zastosowano nowoczesny układ hamulcowy z czterema hamulcami tarczowymi.

Samochody z większym silnikiem o pojemności 1500 cm³ wdrożono do produkcji w 1969 roku.

W 1971 roku wprowadzono do produkcji pięciodrzwiowe nadwozie typu kombi, które nie było wytwarzane we Włoszech. Odpowiednio wzmocnione zostały zespoły podwoziowe. Na bazie tego pojazdu powstały następne modele pochodne, a ich prototypy pokazano publicznie na Międzynarodowych Targach Poznańskich w 1972 roku. Były to sanitarki oraz dostawcze pick-upy o ładowności 400 kg. Dwa lata później rozpoczęto produkcję tych modeli.

W wyniku modernizacji w 1973 roku (face-lifting) wprowadzono atrapę z czarnego tworzywa sztucznego oraz kasetowe klamki zewnętrzne.

W 1974 roku opracowano usportowione wersje PF 125p, które nosiły nazwy Monte Carlo oraz Akropolis. Do ich napędu zastosowano silniki o pojemności 1600 i 1800 cm³ pochodzące z samochodu Fiat 132. Nazwy tych modeli wywodziły się z imprez rajdowych, w których samochody z FSO odnosiły znaczące sukcesy. W tym samym roku powstało kilka innych prototypów jak kabriolet oraz wersje wydłużone (sześciodrzwiowe), zwane jamnikami.

Większą modernizację tych samochodów (face-lifting2) przeprowadzono w 1975 roku. Zmodyfikowano nieco wygląd przedniej i tylnej części nadwozia oraz wzmocniono oba silniki.

Początkiem 1983 roku pojawiło się nowe logo FSO, a samochody typu PF 125p od tego czasu nosiły oznaczenia FSO 1300 i FSO 1500. Stosowano w nich zmodernizowane silniki oraz niektóre inne elementy pochodzące z Poloneza. W 1986 roku wykonano krótką serię samochodów wyposażonych w silniki Diesla pochodzące z Volkswagena.

Produkcję "dużego Fiata" zakończono w czerwcu 1991 roku. W okresie 23 lat wyprodukowano ponad 1 mln 445 tysięcy tych pojazdów w wielu wersjach i odmianach. Z tej liczby około 845 tysięcy wyeksportowano, a odbiorcami było aż 90 krajów świata.